

Compositions Basques

Andere Jona Maria Lourda-koaren istoria

Aita Leonard Croz jesuitaren

frantzes liburukik Kaborzki uskarala utzirik

Lehen kapitulia.

Moula Ama Birjina agertzen lehen aldiz

Bernadetta izeneko nekatchouna bati.

Azkenik jovan den hemeretzu-gorren mende huren edichetan,
diata orai berrogei eta hamarbat oithe iraganik, Lourda-ko
hiri tehipian bizi ziren eiherezain estevari batzue: Frantzès
eta Louisa Soubirous. "Arrolla-Behipien" kharrikan askazi-
batak eman ziren thegi aphalet eta tehar bat, zuntan
bizi ziren, gabegia handitan, bere sei haurrekin. Bi ohe
hautse, arkkhe chahar chahar-bat kaminet-tako, bi kaidera
eta lurrezko gathulu guri honetarik birpa laur; horrazer
zen eiherezain garichouen hatia.

Ussu etzen ogirik ez biandarik hutehan. Orbian haur
tehipienetarik bat, gisieracki bazouen elzalat. Ho haur
karrin garien tehurik ziren ezko teortak echiez kharra-
katzen eta jaten zutian.

Frantzès eta Louisaren haur gehiena zen nekatchouna
mehañkot eta erikobat, Bernadetta deitzen zena. Alizouetan
ebiltzen zen haur-zain eto aberetkan; eta etzenian arizoun
tanik bazouen, bere adineko nekatchouneki ezur, teharpa
tehar edo ezpaka.

Haur garcho hori zian Ama Birjinak hartate bere
jakile eta ikhualt-tako.

Mila zortzi chun berrogei eta hamarortzi zeren oithek

Sarantallaren hamka zeren gura zen.

"Goy hartan, dio Coimetta, Bernadetaren ahizpa gaztiak, bederatu orentan askaltu zinen. Hantik anhubaten burian, Bernadetak erroiten dehu: "Jinko houna! Etxizugu egunik!" Ama gauria oihanitat jovan nahi zen, nouiz eta Jeanna, aizoko nakatchouna, houna zaiku eta erroiten deio ama gauriori: "Laudu zu heben; gu lagotzu egurka". Bernadetak erroian jian "Larebat har dezagun, ezur biltzeko, edireita badugu.

Jeanna haurzoi beitzzen, atzuli zen etxerit haurraren phawatpera. Ama gauria etzian nahi Bernadeta jalkhi lehin hotz handi eta lanhou zelakotz. Bernadetak behar ukhen zian ama lazar othoitzi. Amak gerskoz ouhetsi zian, Sena harerazi zein kapuleta eta kapouchina moutcha: kapulet chouri choharbat zen, salpalebati eligattion crovirite. Berri berria zen gazarrik eskunian sekutor eraten. Souñeko hau behar chaturik zen, eta Bernadetak berok behar akha pjan usu chouritu.

Jeanna errajin zenian, abatu zinen, ekolampoutariki: Bernadetak bakharriki galtzekin. Hauri aitginioa igon zinen, eta Coradi-eko okholatik unguia gin gunion, zubiola joutitiko, ezur et egur biltzeko.

Uhaltz andouan bathu gunion Pigouno pengaintiko emate chahar bat. Erroan zeikun: Mourat zoazte bolako hotz handiareki? - Egurka - Oidian zoazte Mousde Lafitoren sohoulal: zuban elibat moutgarazi dituzgu: obor hanits edirenen duzie. Bernadeta etzen jovan nahi tozraz egur chak. - le balentako har ~~le~~ tezen. Bena zubia igon gunion, eta jarraiki zeikun. Helku ginonian harpe aitginiala, han ikhaasi guntan ezur elibat, bai eta ere hourak crakharriri adar zoubait. Behar beikunian hara helzeko erreka bat igaraz

Jeunak haintilat ourthouki gutian bere eskalampouak; nik
eniak ukietan haria nukian eta biek houna trebeata gu-
-nian. Bernata, hounainbian baraturik, ubaitzoren eta eme-
-koren artian, ezakian nula igaran behar zion, egi etzen
fida ourthoutiterra bere hats-linka galik. Harri handi
zombait ourthouki gutian hourilat; bena hourak gaintiki
gutian. Ordon erron nion: "Nahana jin nadin hiri hartua."
- "Ez segurki! Biak hourilat zunen gutun! Jeana azkarago
beita, hel zaki Saba." Bena Jeunak hounak hatska beit
- gutian, ihardetu zion: "Egaren nahi behiz, igan hazi:
beitela ego hizan lekhiat!"

~~Harri~~ ~~beita~~ Harri Bonetak khountatu biaz
gaize. Heben aldiz entzun dezagun Bernadetak berak, vi-
-phatu dugun liburua frantzes egilari khountatu zion ger-
-thaldia:

"Doi Doi, Di Bernadak, hasirik nintzan houn-
-etakoren khontzen, nouz eta entzuten beitat erantsilat
Denion bezalako aize herotibat. Ubuli nintzan sotsuko
aldilat, bena zuhanak ukhuru ukhuru ziren. Borogata
nutian hatik harpe khantian odor zombait igitzan. Ora-
-hasi nintzan ourthoutaten eta houn bata hourian sartu
nion nouz eta ere ber herotza entzuten beitat. Begi
eraiki nutian, eta bigitzan ziren adarren gibelan, harpe
barnian ikhousi nion ene heñeko nakatila chouribat.
buriaz estiki gur egin zentan.

Hor itzazu, *deana*, en heritate atoa, en hartze,
en enteliga eta beronhartie oro. Miharri nizan eta duk.
-Darak oro puzte ganik utzen dituzat: hona, *deana*, *Dirnak*
or-utzalligen dituzadala: jauriak balizku, egai itzazu puzte
nehiaren arakera. *Diragu* puzte gogoriarerin puzte amara,
eta atxi aberatzen dituzte eta g-iztet baste *Dearen* behant.
Dira *Carabera* dautak *Gipuzkoako* atxaraz
egin guthantetik etxerako atxarokat utzailnik.
Dinkoren loria dardimaren ganik.

clausipe

14 " : négatif. Ethurrik ezta. Hn'y a pas de neige

la langue bas
ia: tamaien
na: l'homme
passasie de poule
ñez: 0
puzteko khuña
l'étoile de nuit
bi: levé de terre
(champ)
nik: de Dieu
Ethur surthe,
le de blé.
puzte de corroy.
Souletin (de Soule)
est mou. de boire
ndiana: le plus

Formes ou particules qui remplacent dans la langue Basque la préposition de :

1. η : Possessif actif. Ex - Gizonaren etchia : l'amiem de l'homme.
2. ko : Continental Ex - Etchenko guizona : l'homme de la maison.
3. z : Matériel Ex - Orlakiz ase : Rossasie de poule
Zourez egirik : Fait de bois
4. z : Modal : Gogoz : de mémoire
5. z : de temps : Gaiaz : de nuit - Houñez : 0
6. zko : matériel, modal ou de temps : Zourezko kharña
la niche de bois : gaiazko izarra : l'étoile de nuit
7. tik : séparatif local : lurretik jalkhi : levé de terre
alhorretik jin : venu de la terre (champ)
8. ganik : séparatif animé : Linkoa ganik : de Lien
9. - par l'assemblage de deux mots : Elhur ourthe,
ogui ourthe = Année de neige, année de blé.
10. dun : Possessif passif. Adardun : pourvu de cornes.
11. tar : Patronymique. Ziberotar : Souletin (de Soule)
12. infinitif des verbes : gaisto da edatia = il est mal de boire
13. ik : Indéterminé - Gizon guzietarik handiena = le plus grand de tous les hommes
14. " : négatif. Elhurrik ezta. Il n'y a pas de neige

+
Santa Gertrudes-ec

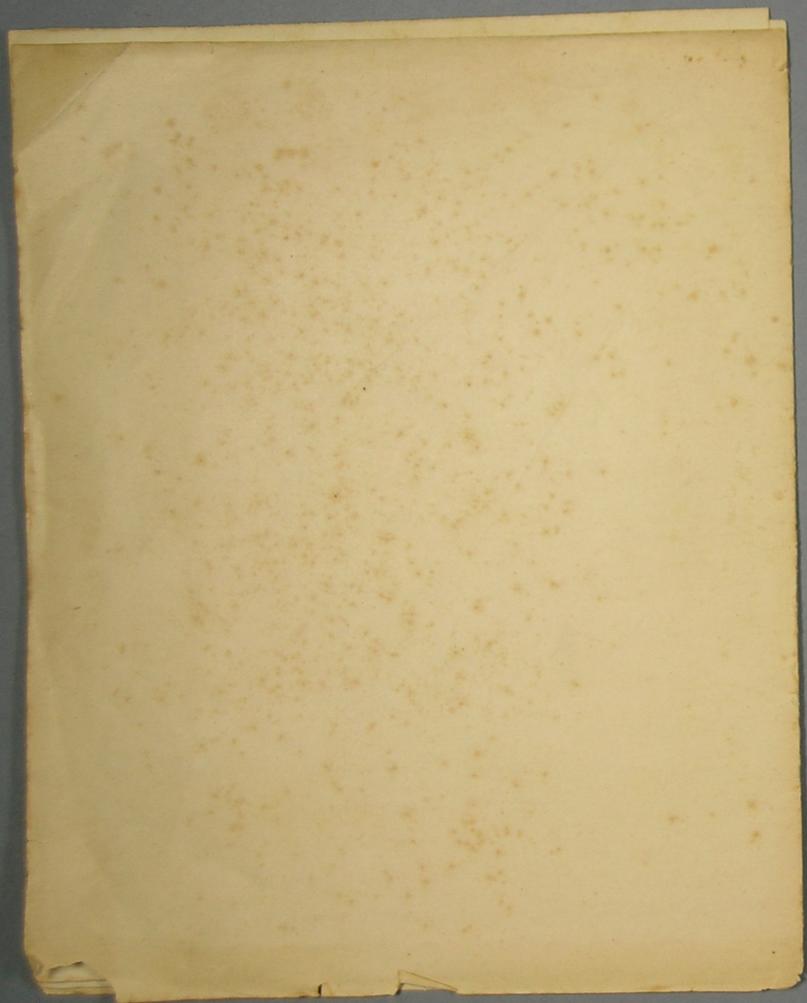
Jesusen Bihotzari egunahi zeion othoitzia.

Agour, Jesusen Bihotza, maite zutadana. Zuzira agortzen
ez-ten, eta bizia emaiten dian hora erakharten deikun
uthurria: zue dutuzu Jincotarzunaren hountarzunac. Zu
zira, goretakko Jincouac dian amorrouac berotzen dien
labia, eta zue izan behar duzu ene jauregia, ene
atsequinen bit-lekha. Ene bihotza hountaz ezazu, Jesus,
zihaurena hountazten dian suian; ene bihotza bethe za-
zu, zihaurenac dutian graziaz eta hountarzunaz, orai
eta bethi maitha ez dezan, zue nahi duzunaz bosteric.
Halabiz

Jesusen Khidegoaco aurhides
egun oro ekhoizpen-ekin erraiten ahal
Dutien Othoitzia

+
Di Jesus houna, eman izadaqu zoure eguiaren
ezagutzia, zoure hountarzunaren maithatzia, zoure
nahiaren eguitia, eguiatzki izan nadin zoure Khide
eta perbutchari. Halabiz

+

+ Fuit homo minus a Deo, hic vult et testimonium
perhibere de lumine. -

Sizun bat (zi Zantua, argiaren lekuko, Zaintza
igorria. -

Sirichtuio maiteak,

Badakikerue (adunak nola zuen Patroin
hazoiaren besta, Aita Sainduaren lege berri batz
izan den igande egunerat, Zondoni Petri eta Pauloren
besta aitzi nola iganderat bethi kotzat botatua.
Egun du beraz Eliza gure Ania Sainduak areben-
tzen eta bestatzen Zondoni Zuaniren sortzearen
orhoitzapena. Urte berru bat etarile bertzerat, bi
egun da dire Zondoni Zuaniri kontsekratueak:
bat, egungo eguna, haren sortze mirezgarriaren,
bertzea, abostuan, egiaruntzat eta justiziaruntzat
lekuko, Herodesen preso degian ichuri duen
odolaren ohoratzeko ezarriak. Elajak, Komuzki,
Sainduen sortzea ez du ohoratzen, gu bizala, beka-
tu originalak belzueak agertu direlako, Zebnuaren
petri, eta martiruntzat, latinez "natalak", dei-
tzen diren sortze-egunak, eternitateko bizitze do-
-haturat bethi kotzat pitzearen orhoitzapena dakar-
-kete. Zesu Christo et Ania Birjinaz Kampu,
Zondoni Zuaniri batkara da beraz, sort-egunian

ohoratua denik, eta zertako? laren arina, amaren
sabelean, Mariaren bisitaz garbitua izan zelakotz
eta ^{zaindu} ~~zaindu~~ tua, eta beraz, Adamen arraza gizona
bere azian leherturik daukan madarizioriezko
legeaz kampo Jainkuak ezari duelakotz haur
horren sortzea!

Aspaldian agindua zuten profetek Joannesen
sortzea: Malachias profetak erran zuen afortutako
zela Jainkaren mequitale bit, Messias salbatzaile-
learen aitzineko, hari bideareu, hari bihotzein
preparatzerat igotzia. Zuduek, profeten erantzarik,
bazakiten hurbilduek zitezkeela Messiasen dem-
-borak; baina ez zaketen nor bide zitezken jin
behar zue aitzinekoa: zioten batuek Elias zela,
suzko karrosan zerurat Jainkoak altchata zuena,
batuek aldiz profeta berri bat, eta irakurtzen
suga Ebanjilio Lauiduan nola Jerusalemeko
kontseilu handiak igorri zitokan Joannesen
deserturat bi gizon, nor zue galdegerat, Elias ala
bertze profeta zue bait. Joannesek behatzen deie
begi begirat zidela: "Ni naiz desertuan altcha-
-tzen den siku, eta siku horrek dio: prepara

zaitzue bideak, idok Jainkari bihotzak, zue hurbildu
da Jainkoaren erresuma.

Mende mendez, Jainkoak igorri zituen profeta-
-tak, Adamen eman hitzaren berme, Messiasen
agintzeko, Joannes jui da Messiasen erakusteko.
Profetek zioten: Messias jinen da; Joannesek
dio: Messias jina da, zue erian duzue eta
ez duzue ezagutzen. "eta hala zue, nehorik ez
zue uste Messias zitezkeela, Joseph Nazara-
-theko maichturuaren seme zankaten seme
haur gaztea. nor da, gizakio maiteak, nor da
lehen lehenik Jainko seme gizon eguia bere
haragian ezagutu duena, nor da lehenik gizonen
aitzinean aithortu duena? Joannes Batista!
Joannesen ahotik jali da Chrichtauaren lehen
ledeyko alta. Serochago, Bazko zahar astirian,
San Thomas apostolua ez agutu zuelarik
Jesus hiletarik pistua, zidela "Dominius meus
et Deus meus" "zu zare ene Jauna eta ene
Jainkoa", Jerusalem erran zion: "Tuitzi ditek,
Thomas, klusi baituk, dohatsu ikurigabe
sinetoriko dutenak!" - Baina orduek

Jesus, hiletarik piztua, Jainko zela ageri zen —
Bertze behin, Jesus ek galdegai zeizlarik Apostoluen
nor zioten zela eta berak ere nor zaitzaten, beren
ustez, Joanaren semea, eta Tiarrerek aitortu
zeizlarik nor zen ziola "Zu zare Christito, Jainko
bihiaren semea". Jesus ek erran zion: "Dohatsu
hauz Tiarreres, ezen argi hori ez baitaurek heure
ganik, bainan ene Aita Zerukoaren ganik."
Bizkitartean Tiarrerek eta bertzet ikusiak jety-
-ten Jesusen mirakuluarik, Jesusen erakaspenak
adituak, Jainko zela duda zaintezken. Joannes ek
aldiz mirakuluarik ikusi, eta kalere ezagutu du
Jesus, ezagutu Jainko seme salbatzailea!

Egun botez, bere aditakeri preirikuan ari
zelarik Joannes, agertzen da hideoan keltu Jesus:
chutitzen da Joannes eta erakusten die Jesus
diola: "Ecce apus Dei" "huna Jainkoaren bihotza,
huna munduko bekatuak barkatzen dituen."
Joannes izan da beraz bihotz ez lehen Christitau,
Joannes izan da ere azken profeta, haren baitan
bat egiten duite Testament Zaharrak eta berriak,
hura da Zaharraren bilduma, berriaren
agintza: Joannes ez errana izan da hitz bat, ne-
-bortaz errana izan ez dena, laudoriozko

hitz bat, zeru hurren nauziaren, bihotzen solak
ikusten eta juyatzen dituenaren ahotik, Jesusen
ahotik jalia: "Propheta est, zioen Jesus ek Joannes ez,
et plus quam propheta" "propheta da, zer diot?"
propheta baino goragokoa, eta lur hurren alko ama
gurien haurretan ez da aitortu nikor Joannesen
parekorik."

Saindu handi horren sortzea nahi izan du
Jainkoak uferatu gertakari mirez-garrienez, iz-
-piritu sainduak ere artharkin kondarazi diozka
San Lucas elangelistari.

Dembora leistan bihi ziren bi senar emakete,
Zacharie eta Elizabeth: Jainkoaren eretzean jinto
ziren, jadanik adinean harat joanak, nahi saba
handi botez penatuak: haurrik ez zuten, jenenaren,
ortusunen, segida onen ondoko, hori ere zen Jainkoa
-reki lako solas alditan, haieñ ofhoiz eta galde
-bakarra. — Ziritino maiteak, hitz bat leuen:
orainko familietan, ohore bat athe zire burkasseri
Jainkoak estaretan haur baten arima ezarri egi-
-ten diein dohaina eta kargua? oraitzen ere athe
die arima horren karga hori ditela leientat
Jainkoaren eretzean dituten koronarik ederrina,

kala kala infernuari buruz katiborak ⁴⁷ ~~ferminen~~
Eskual herriari, jainkoari esker, oraino eta aurrera
luzaz badauzkagu familiarrean, arbaso ginekiten
segida ederrak, etchean ikusten dituzte haurrek o-
-raino etsempulu onak, badire asto aita ama da-
-kitenak lau garren manamendua dela heituztat
gehiunik ondorio, bai eta nerezin erdu datarkana
egun batz; bainan kontu! kontu bereziki hirie-
-tarat doatzin haurreri, hireri burbil bihi irian,
laster, zori gaitzez, eta zerbat jakinik mintogari,
badoatzi hastura onak, laster heldu bertzeak, laster
mendratuz joaki herriko eta etcheko molde-
on, salbagarriak! "Ez da gehiago haurrik, bide
oraino haurrak ikusi atak! La othe da, jirih-
-tuio maiteak, burhasorik? gure aituenkoen
parekorik? ez bakarrik haurren gorputzaz, bainan
arimaz ere gignua dute nik: gorputzaz bain, asto-
-tan sobera, ala janari ala bestimenda, behengo usain
zahar, onest eta sanoeri utso eginez, bainan arimaz?
"Cain, zion jainkoak, zu erin dute aniaz? - Ez dakit,
zama, g nazi aniaz zaitzale! - Cain, zio bostyka-
go jainkoak, zu erin dute aniaz? - Salde beran, iri, kan-
-ni burhaso jirihitak" zu erin jure haurren arimaz?
bebe da haurri nihar gaude haurri ⁴⁸ ~~haurri~~

Bainan sailetik maktuzerat uza: zacharie eta
Elisabeth, apez familiarrean ziren. behengo ez zen
salcramenturik, zion zazpiak Jesusen ezarriak
dui, beraz ez zen ordenarik, jainkoak hautatu
zuen Aaronen arraza bere minichtoan ethortitzat
arraza hortako familiarre buruz jaziak, aitatik se-
-merat apez ziren, aldirika, asteka templeto
sacrificioren egiterat jinez. zacharie jui zu
beraz bere aldirian et egun batz, behi bezala
zortean tiraturik, erori zan isentuaran erre-
-tala. templetoak bazitulu hirur atherbe, bat
bertzearen barnean: barne barnekoq, leku sinidra,
apzak bezik sar ez jiteykan lekuan, aldare bat
berria isentuarantzat. Hurbilgen da zacharie eta
uraino othoitzak eginik, isentuaran surat ezar-
-tzat zion, uay eta ere agi batetik betetzin baita
barne jaziak, eta aldare eskainean aniferu bat
agertyn zaino diola: "Ez hazi eta lotia, junes, hie
othoitzat airtua gaur dute, eta hura non Elisabe-
-thek emanen daukan seme bat, jainkoaren ere-
-tzean handi gauen deua, aniamen sahelean, Espirituaz
bethea!" "Nazi gertatzen zaitzune bezala, jure othoi-
-tzat ~~haurri~~ haurren eskas etritzen dufurak"

arbitrioak izaitza, dudatzu da zachari-
ren erraz. ordea, gendatzen da Anjerua,
"ni nire gabriel, heri berri huren mezu-
gizakia, eta hura non dudatu duralakotz,
mudu eginen haizle, ora errana konplitu arte."

Kampoa jendea, apez aji beka zager, usaiato
benedizibonearen errez elizgeto, etritzen ere haria,
noiz eta ere agertzen baita, begitartea desegina,
bere keimuz ariarazij nututua dela, eta barrea-
tzen da iziturik jendea, temploan perbatapey
zaharrai agertu zaiola ikusirik.

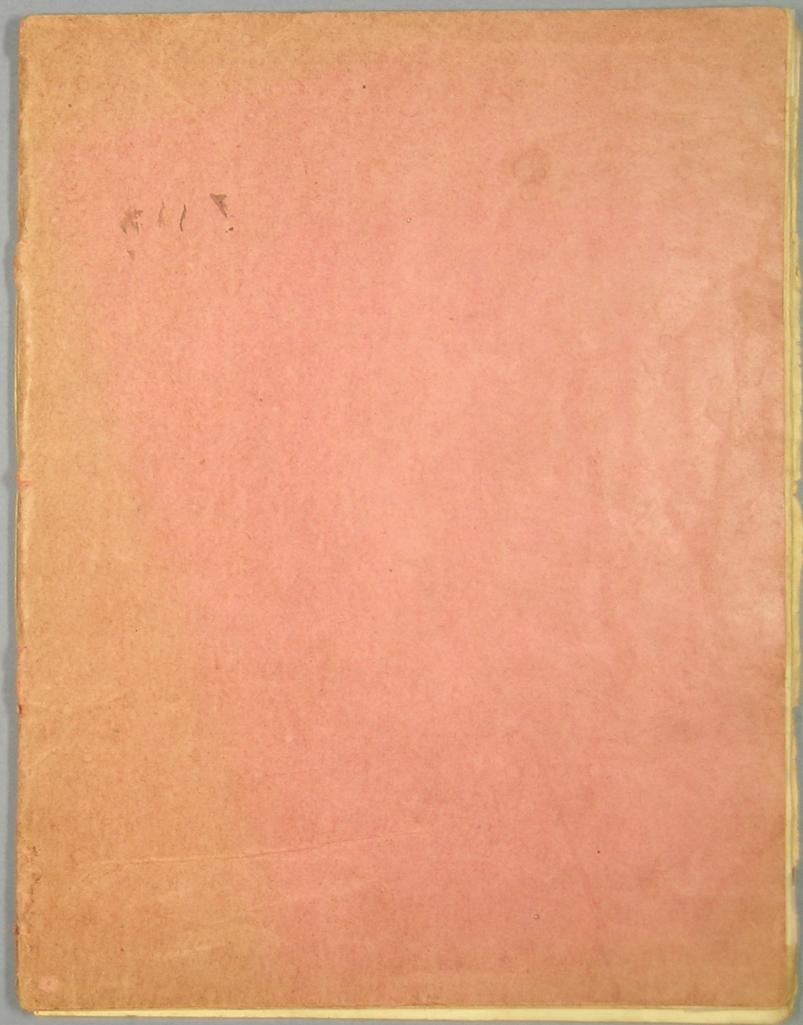
Gabriel mezuak bere, berri berri agertze-
rat badao zachari ren kusuari, maria kapare-
-theko birjina humilari, eta hitz horren gainean
abiategu da maria, Elisabethen etcherat. Joanitok
nahi zuten zeru hurretan diren handitasun sasiak,
maria et mariaren sabelean zenu izan zibere han,
joannesen dotzearen lekuko. sortu zelarik haurra,
auzok bazauden elgarrekien izenaren hautatzen,
familiako norbait lura emari nahiz, bainan Anas
iziturituz aniturik, erraiten di, joannes gendatiko
dela, izen horrek, juduen munitairean erran nahi
du "joanitoak egui dantku pasia", solasaren
ikuskizketo, saldegiten daidote aitari zer orde.

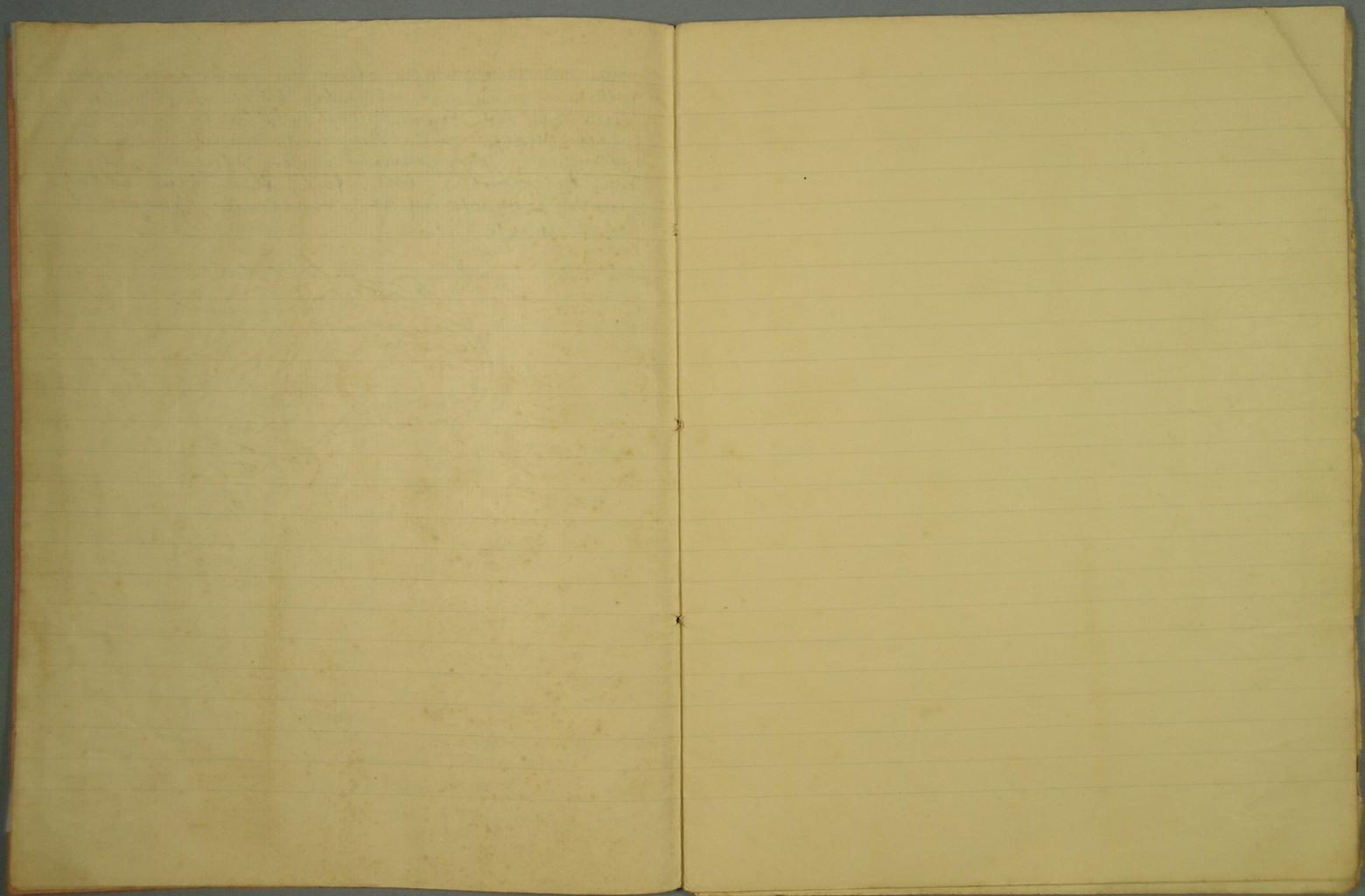
Zachariak, hura bat harturik ikhiritzen di "joanne
da haurraen izena", eta orde berean idoitzen zaió ahoa
libratzen mihiá et Espirituaz beroturik, kantatzen
du elyjak egui oroz offizioan, apez en ez jain etan
ezartzen duen kanti'ka "Benedictus", daigan dena.
Eta astirian, etcherakoan, auzok bazauden elja-
-rekai ziotela "koraste duze izanen dela haurri?".
Haur hori, izan behar zuen bat, bertuan
altchatuko zena, aritu nahiko zuteneri aguitzko
prepara zaitzen, hurbil duela joannean ere-
-suma: Jesus agertu aitzintan behar zuten
altchatu, Jesus erakutsi eta martyrioz hil,
saindu hauri eta zuen patroni eregiatzen.

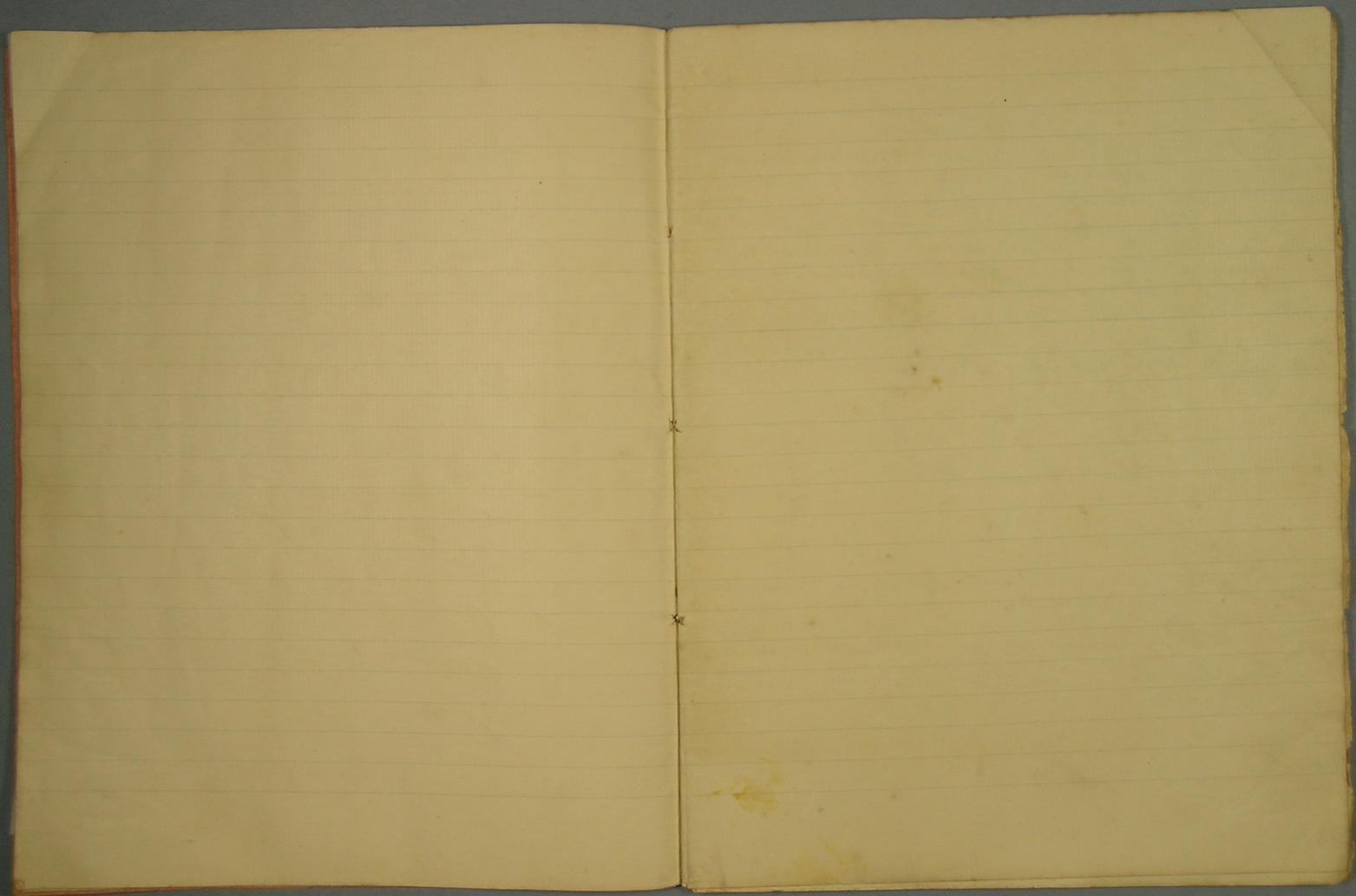
J. m., luzekiko beramat solasa, huntuau
-katzen dat. joannesen oihua ez da eroria, elyjak
izande oroz, prediku alki huntuarik erreberitzen
dauze apezaren ahoz "Parate d'as Joanne", prepara
joannean bi katzak, yla hurbil duela da haren eguna.
joannean huer huntuako erresuma finikatua da,
elyja, bainan bada bertze erresuma bat sutarik
batotcharantzat hurbil duela joanne, jenuitantzat
hurbil duela, eta sartuko sare berioak joannean
justiziaren eskubarat botuko futuclaria.

eta hortakotz Eljak bereatuz derama Joans Ba-
-tichtaren oihua, oihu samina, sartorra, bainan
-salbagaria "Vox clamantis in deserto", botz hori deus-
-tuau, uran nahi dut bakartasunean airtze da. Botz
-horren airtze hori behar da inoan egi, jure baitan sartu,
jure atre egi, afera, giti behitien haroa bihotzeko
atkean utzi, eta kan, Janik oaren airtze egi ikusi
zani bi detan subiltzan, Janik oaren ala othe be-
-katuaren bidan, Zacharik bere kantu kan aiplu
gituen delakotz elako othe garen " Qui in tenebris
et in umbra mortis sedent: illuminentur, bekatuzko
heriotzaren pean bihi diraneta lako?

"Appropinquabit tempus Dei", Jannaren erresuma
-kurbi lora doa: ari dezagun, giritz inoak gure hui-
-tan botz hori, oihu hori; on ere da, garen bezala Jani-
-karen ontasunaz gaitzika hitzkat, sartatuak, bar-
-kamendrez barkamendrez behi oroz, behi, jensez
-baltz bezala Jesuseu karagiak kargiak, on da diot kareu
-ustizia ez dezagun ahanz. "Oru az kitzu Janna, giden
-David errejatek, egi karagiak jure beldur daintuaz", Jon-
-dori Joannin ahotik beldurik baltz guzietarot Eljak
-ledatze oren abiatz behi ondoriarik ez de nahi, eta gide
-da hurren arimarik, baltz ere bekatuaz dagozik, iatzatuko
ez denik, leiatuko, itzuliako Jannaren hitzkat, baltzaren
-baltzaren beruko baltzaren "in vultu patris"

Bacian korrelatio Eljari jarrakij nuz iteku puz -
-narentat merey uicendua? bujak uretan ituenen
iuykide arci, dela aithorked, nehori etaisi pstaten.
Eljari ~~ist~~ ~~hert~~ hertan kumara jah, dio pella-
ren arcia, "videmus nunc per speculum, in uisumate,
yredis sauyate brytje luytan lambro baten partetij
byala trusten itaju, brytje byitpau alyj bekoj
betro, tunc autem facie ad faciem", tunc ito aen besooj
Tanta et mundua unum deo atchitiko in
Elja "ecce ego..." bacian besooj garderit duntur,
naki yan Eljari brytje brytje brytje brytje brytje brytje
puzan ~~hert~~ Elja kobre, puzan arabera mendre
alve sulyt uicet eld bechi etaisy olarta bati jarrakij

Et c'est peut-être pour montrer le caractère généralement
de cette dévotion à son Dieu, ce qu'il n'a pas fait pour les
autres objets de sa vie, l'a sanctionnée d'une promesse et
d'une récompense véritable de sa part.

Plus tard et même longtemps après, on se souvient longuement,
et c'est juste en effet que celui qui sait reconnaître le
bienfait en la vie par sa dépendance et n'en peut rien
aux yeux de la loi ou de Dieu, en première ligne de temps.
N'est-ce pas que pour les intérêts plus grands, n'est-ce
l'ordre sacré, cette promesse plus ne s'
inscrivent que par moi Dieu se d'après d'y suppléer
par sa reconnaissance. Et même Dieu a
sanctionné à Corin. par sa charité, l'union
de fils de Dieu, c'est-à-dire l'union de la loi, celui
qui manquera son père et sa mère, son père de mort
et il est au Seigneur et à l'Église. L'Église qui se
moque d'un père, les corbeaux de l'Église et le Seigneur,
et depuis il est d'expérience constante que la qualité
- du Seigneur pour la vie de son fils et que
cette qualité même n'a manifeste souvent de sa part.

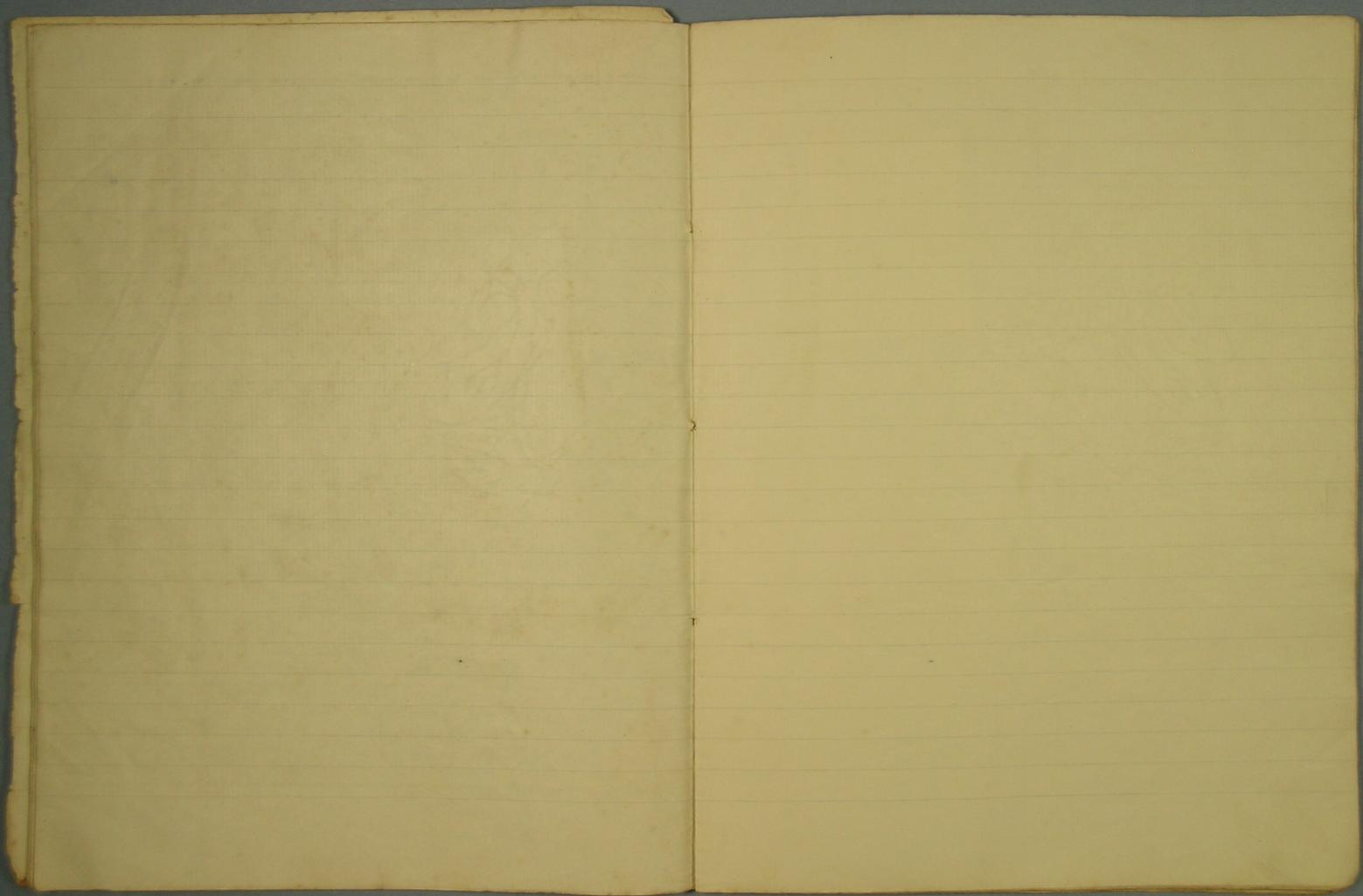
Le père et mère, les personnes d'un certain âge
se plaignent de enfants actuels de leur éducation.
- peut-être parce que l'Église s'en va, dit-on, l'anarchie,
s'installe dans la famille. N'est-ce pas possible, que
ce soit vrai il est même probable que non, mais ce qui
se voit constamment de génie en de nombreux enfants
ne sont plus les mêmes, n'avaient aucunement les
mêmes possibilités: les enfants de la ville, de la
de la campagne, de la ville: la force de la loi n'est guère
plus dans beaucoup de familles, l'école de la loi
sa part de la loi n'est pas, c'est parce qu'il
a une d'âme la force religieuse qui ne s'en va pas.
de c'est la loi, et la loi de la loi, la loi de la loi
qui doit servir à la loi, la loi de la loi de la loi.

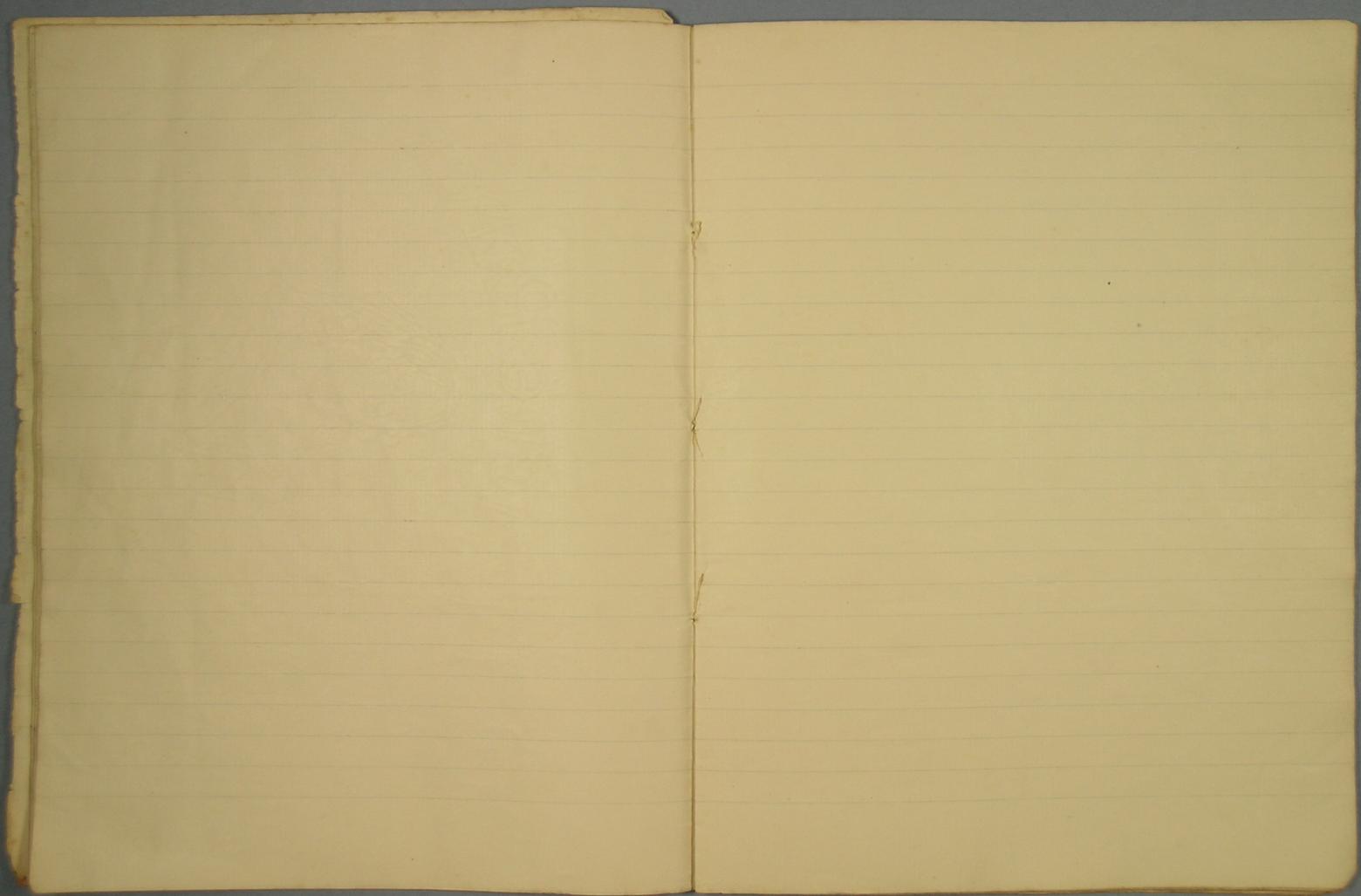
Comme un père qui se fait au près le plus élémentaire
de son de sa loi, qui se fait à son côté avec Dieu
il n'est que le représentant de Dieu. L'enfant, avec
son loi qui n'est guère plus que son jugement
sacré. N'est-ce pas ce qu'il est, "Car, dit
le 9e d'Hulst sur le front paternel, mais maintenant
l'empire obéit aux lois de la loi de la loi
divine et nous devons au fils que c'est Dieu seul qui juge
et que la paternité est sacrée même chez ceux qui
sont de la loi. N'est-ce pas ce qu'il est, mais Dieu
manque à tout, et il n'est pas à la base de la loi
familiale de la loi de la loi de la loi, et la loi
n'est-ce pas à la loi. Revenons à Dieu, mais les
deux frères, que les enfants voient chez leur père

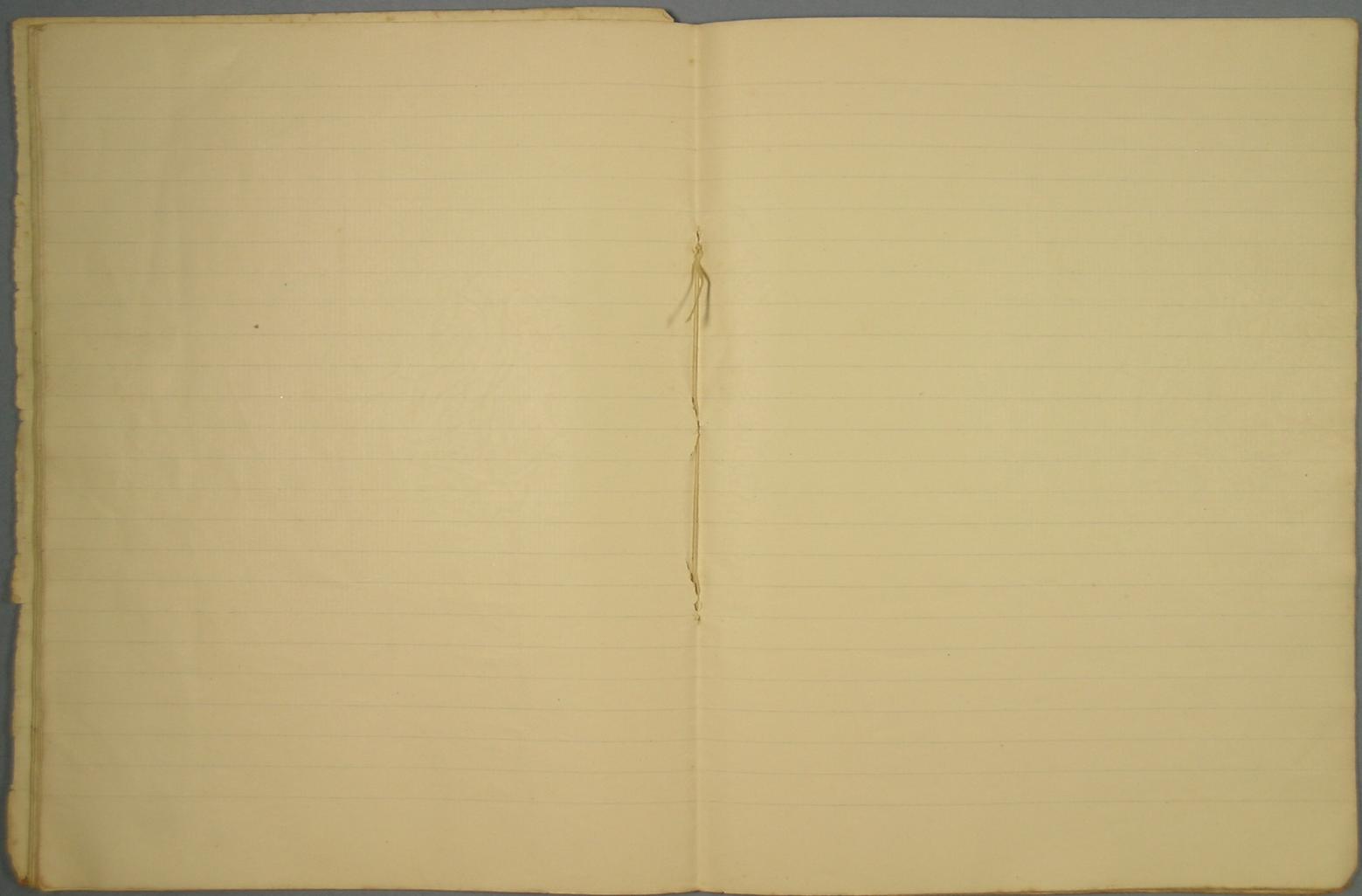
5)

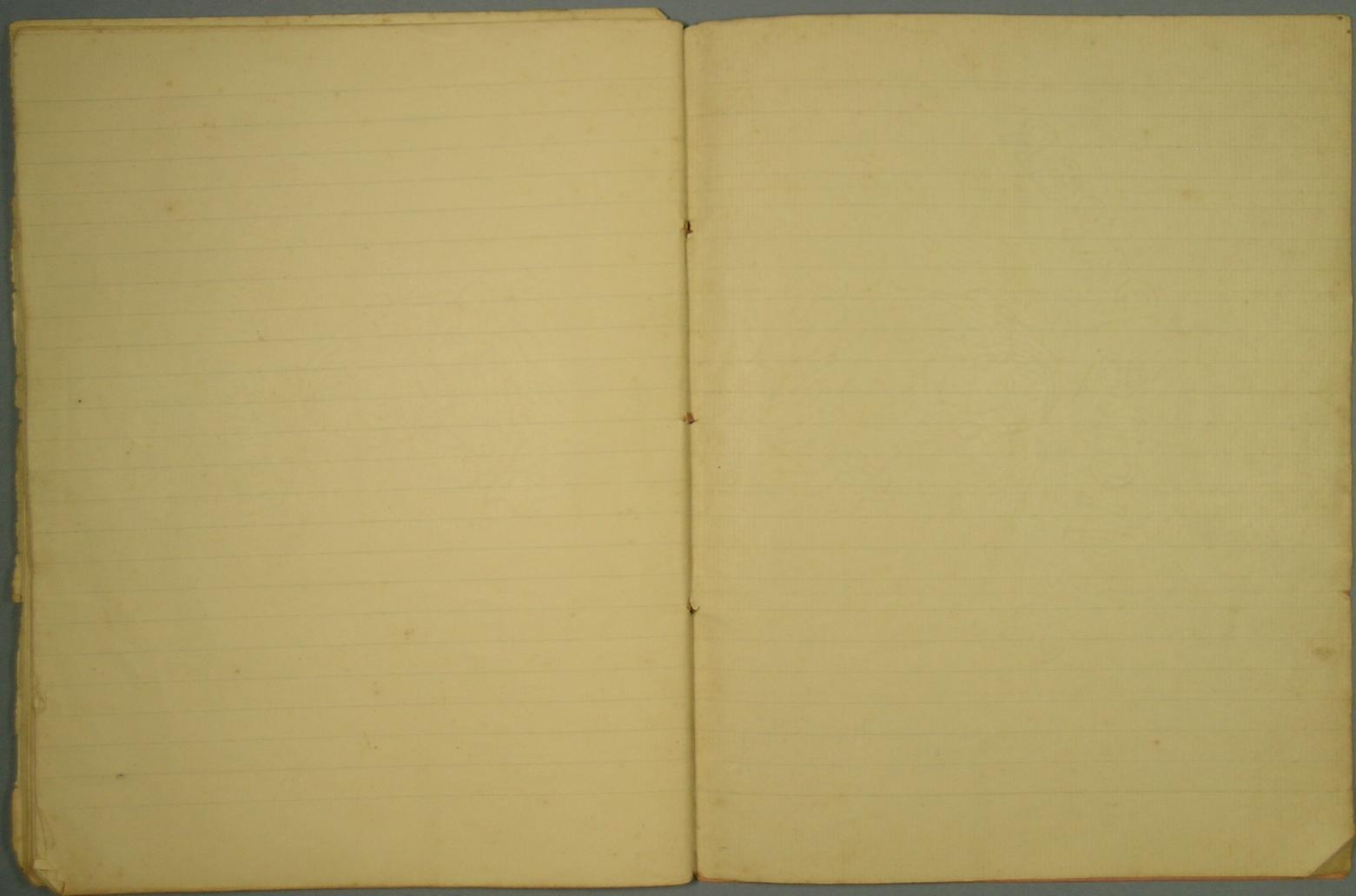
L'usage de cette sorpente spirituelle au vers versés par
 plus de mille. A nos regards horre, il semblerait que sa
 grande affaire ou salut, n'est pas notre affaire, que ce ne soit
 la nos intérêt le plus impérieux qui soit en cause. Mais nos
 ennemis ne se font pas, font-ils pas de tout pour nous
 arracher par l'espérance des plus innocents de notre
 religion, versant par ce peu dans cet état d'âme pieux
 que l'habileté, l'indifférence religieuse. Le veillé peut
 être terrible, car lorsque le maître venant nous dire
 ce qu'il dit aux apôtres, que les avants veillés "Eca hoga
 l'heure, l'heure de mourir est sur vos têtes, l'heure
 de rendre compte, vous n'avez à offrir qu'une vie au-
 thentique plus. Que de soucis et de misères temporelles,
 mais ont la foi et la grâce ont obtenu sans finis pour
 notre âme

La troisième cause de la chute de Rome, ce fut sa
 impudence. Preuve par le maître de ce qui allait advenir,
 il aurait pu probablement venir à l'état, ne pas l'avoir
 la langue, mais il ne voyait fait que rendre une
 de Rome au monde l'exemple de son faiblisme. Il entra
 à la cour de sainteté et se mit à se chauffer. Il entra
 dans le fruit de voir venant de la salle de tribunal
 et savait, par les conversations de val et avec qui se
 manifestait par le univers de maître ne lui paraissent aucun
 pas. Il lui de l'usage de se s'élargir il n'est. C'est bien
 n'a encore l'usage de notre civilisation. de nos temps
 surtout le culte de la liberté en est venu au point
 de faire douter si une liberté n'est resté si mal connue. Cha-
 cun se croit le droit de dire, de faire, de dire, de dire
 de tout qui dans telle réunion, dans tel tribunal de l'Etat
 dans son esprit et manque, dans un esprit de l'Etat et de
 morale et juge, d'après, certainement, l'importance ou
 ne lui peut s'en prendre et en laisser. Ce n'est pas
 d'appréhender tout ce qui s'y dit, j'ai à la fois, j'ai à la fois
 d'appréhender et le dit, et on est venu, partiellement au lieu
 ment de dire avec cette différence que celle avant
 pour se en la crainte et d'après, et par nos
 nous s'opposent de fait de venir. Dans l'Etat et ce pour
 cela même que la propriété de la chose revient
 Rome et est dans en lui-même, alors que notre apostasie
 l'Etat s'oppose sans être, en ce-ci l'ennemi et que nous avons
 dans de la direction de nos ennemis l'Etat l'Etat

Humilité

+

"Bonum mihi quia humiliasti me,
(Ps. 118)
"Cor contritum et humilitatum Deus
non despicies," (Ps. 51:19)

